

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Model of Cooperative Learning to Enhance English Reading Skill in Foreign
Language Substance for Mathayomsuksa 3 Students

สุภาพร ศรศิลป์*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีรวรรณ จงจิตร ศิริจิรกาล**

ดร. สายสวาท เกตุชาติ***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) ศึกษาประสิทธิผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชะอวด จำนวน 30 คน ได้จากวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถามความคิดเห็น 2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ และแผนการจัดการเรียนรู้ 3)แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจผู้เรียน ผู้สอน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-Test Dependent)

ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. สภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก
2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า PIP-TE MODEL มีองค์ประกอบคือ หลักการ, เป้าหมาย, กระบวนการเรียนการสอนโดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรม 5 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นเตรียมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 3. ขั้นปฏิสัมพันธ์กลุ่มย่อย 4. ขั้นถ่ายทอดความรู้ 5. ขั้นประเมินผล และสาระความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกันและมีประสิทธิภาพ 75.27/75.17 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (75/75)
3. ประสิทธิผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจของ

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการจัดการนวัตกรรมการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

** ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

*** กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

นักเรียนต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบร่วมมือ, พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were ; 1) to study the problems and needs of using cooperative learning to enhance English reading skill ; 2) to develop the model of cooperative learning to enhance English reading skill in foreign language learning for Mathayomsuksa 3 ; 3) to study the effectiveness of cooperative learning to enhance English reading skill in foreign language substance for Mathayomsuksa 3.

The samples were 30 students of Mathayomsuksa 3 in Cha-Uat School by purposive sampling. The research instruments consisted of the following : 1) questionnaire of the opinions) the cooperative learning model and lesson plans using cooperative learning 3) tests of learning achievements 4) questionnaire on students' satisfaction to instructors and feedback. Statistics were applied as follows; percentage, mean (\bar{X}), standard deviation (SD) and t-test dependent.

The results of this research were ;

1. The current problems and needs of learning management of using cooperative learning to enhance English reading skill in foreign language substance for Mathayomsuksa 3 were at a high level.

2. The model of cooperative learning was called PIP-TE model. It consisted of principles, goals, learning processes, there were five stages of activities; 1) P : Preparation , 2) I : Introduction 3) P : Process of learning , 4) T : Transfer of knowledge and 5) E : Evaluation . and learning strands and cooperative working skills. The materials worked effectively with 75.27/ 75.17. (higher than criterion : 75/75)

3. The effectiveness of cooperative learning to enhance reading skill revealed that the students' learning achievement of post-test was higher than that of pre-test with a significant level .05. The satisfaction of students on cooperative learning was at a high level .

Keyword: Cooperative Learning, Enhance English Reading Skill.

บทนำ

ปัจจุบันยุคข้อมูล ข่าวสารสนเทศ บุคคล ซึ่งสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ดีย่อมสืบค้นและพัฒนาด้านต่างๆ ได้มากกว่าคนที่อ่านออก เขียนได้ เฉพาะภาษาแม่ อาจกล่าวได้ว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องพัฒนาทักษะการอ่านควบคู่ไปกับการดำเนินชีวิตประจำวัน จึงจะทำให้การเรียนรู้และการดำเนินชีวิตประสบผลสำเร็จสูงสุดในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนเรียนรู้ข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่างๆ ได้จากทักษะการอ่าน ทั้งนี้ผู้เรียนต้องอ่านสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ อ่านข้อมูลความรู้จากอินเทอร์เน็ต อ่านเนื้อหาวิชาความรู้จากตำราวิชาต่างๆ เป็นต้น จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานหรือ โอลิมปิก ปีการศึกษา 2555 ของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ค่าเฉลี่ยของผลคะแนน ปี 2554 กับ ปี 2555 มาเปรียบเทียบกับกัน นักเรียนทำคะแนนเฉลี่ยได้ดีขึ้น ยกเว้นวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และ ศิลปะ โดยคะแนนเฉลี่ยเปรียบเทียบเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ ปี 2554 เฉลี่ย 30.49 ส่วนปี 2555 เฉลี่ย 28.71 จะเห็นได้ว่าผลการวัดระดับความรู้วิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ลดต่ำลง

จากการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งทำให้เกิดแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจเพราะสามารถพัฒนาได้ทั้งด้านสติปัญญาและสังคม จากแนวคิดการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันนี้ได้นำไปสู่เทคนิคการสอนใหม่ๆ มากมาย เช่น คิดและคุยกัน (Think-Pairs-Share) กิจกรรมโต๊ะกลม (Roundtable หรือ Round robin) การแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Team Games Tournament หรือ TGT) การแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student Team

Achievement Division เทคนิคการต่อชิ้นส่วน (Jigsaw) และเทคนิคการต่อชิ้นส่วน 2 (Jigsaw II) เป็นต้น

การเรียนการสอนแบบร่วมมือ (ทศนา แคมมณี 2545: 264) เป็นวิธีการหนึ่งที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ โดยจัดนักเรียนอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มละความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ประมาณ 5-6 คน เป็นกลุ่มบ้าน โดยสมาชิกจะได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาสาระคนละ 1 ส่วน และหาคำตอบในประเด็นที่ผู้สอนมอบหมายให้ คนที่ได้เนื้อหาสาระเดียวกันในแต่ละกลุ่มจะมารวมกันตั้งเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและร่วมกันทำความเข้าใจในเนื้อหาสาระนั้นอย่างละเอียด และร่วมกันอภิปรายหาคำตอบประเด็นปัญหาที่ผู้สอนมอบหมายให้ จากนั้นจะกลับไปยังกลุ่มบ้านของตนและช่วยสอนเพื่อนในกลุ่มให้เข้าใจในเนื้อหาสาระที่ตนเองศึกษาจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เช่นนี้สมาชิกทุกคนจะได้เรียนรู้ ภาพรวมของสาระทั้งหมด จากนั้นผู้เรียนจะทำแบบทดสอบโดยได้คะแนนเป็นรายบุคคลและนำคะแนนมารวมกันหรือหาค่าเฉลี่ยในกลุ่มบ้านที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัล โดยหลอมรวมกับแนวคิดและหลักการที่สังเคราะห์จากหลักการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและหลักการแนวคิดการสอน ซึ่งในกระบวนการทำงานกลุ่มนักเรียนจะมีบทบาทที่ชัดเจนในการเรียนหรือการทำกิจกรรมอย่างเท่าเทียมกัน และได้เรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน มีการหมุนเวียนเปลี่ยนบทบาทหน้าที่กันภายในกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างแท้จริง สมาชิกในกลุ่มมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นตรวจสอบผลงาน ขณะเดียวกันก็ต้องช่วยกันรับผิดชอบการเรียนรู้ในงานทุกขั้นตอนของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งนักเรียน

จะบรรลุถึงเป้าหมายของการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกคนอื่นๆ ในกลุ่มบรรลุเป้าหมายเช่นเดียวกัน ดังนั้นนักเรียนจึงต้องช่วยเหลือพึ่งพาและสนับสนุนเพื่อนทุกๆ คนในกลุ่มให้ประสบความสำเร็จ และบรรลุเป้าหมายร่วมกันผู้เรียนจะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกันและรับผิดชอบการทำงานของตัวเองเท่าๆกับรับผิดชอบการทำงานกลุ่มก่อให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน

ดังนั้นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอน จึงต้องจัดโดยมุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเองอย่างมีขั้นตอน จนเกิดทักษะความชำนาญและสามารถนำไปใช้ได้อีกทั้งในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูผู้สอนจะต้องมีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวบุคคล ที่เกิดจากจิตสำนึกและพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมีมนุษยสัมพันธ์ การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล มีความสามัคคี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน พัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพ ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีความสุขและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

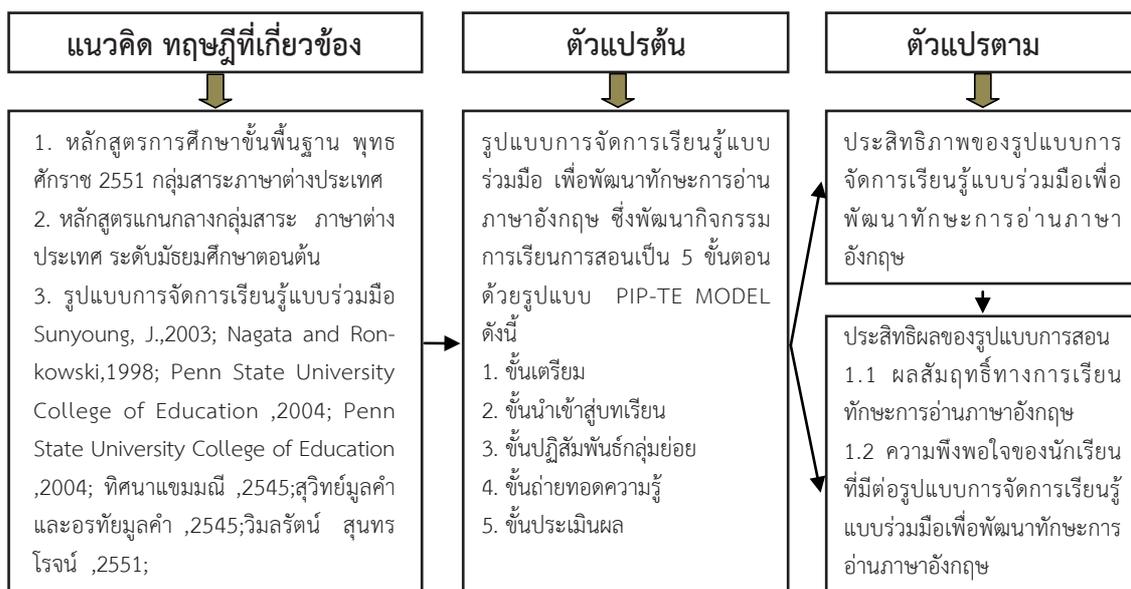
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กรอบแนวคิดในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
2. แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
3. แบบประเมินรูปแบบและนวัตกรรม
4. แผนการจัดการเรียนรู้ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผนใช้เวลา 15 ชั่วโมง
5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้แบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
6. แบบวัดความพึงพอใจของครูผู้สอนและนักเรียน ต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 12 จำนวน 361 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 12 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกนักเรียนที่มีความสามารถคล้ายกัน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. **ตัวแปรต้น** คือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. **ตัวแปรตาม** คือ ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้าน

ทักษะการอ่านและความพึงพอใจของนักเรียนต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. ขอบเขตด้านเวลา ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวนเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ จำนวน 15 คาบเรียน ระหว่างเดือนพฤศจิกายน – ธันวาคม 2556

วิธีดำเนินการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อตอบคำถามการวิจัยให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัย

ผู้ดำเนินการวิจัย กำหนดขั้นตอนการวิจัยเป็น 3 ระยะดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2.1 สังเคราะห์เอกสาร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ยกย่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

2.4 ประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2.5 ทดลองใช้และปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ระยะที่ 3 ศึกษาประสิทธิผลการใช้และปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จากแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนในสังกัดการศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 จากนั้นเก็บรวบรวมคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เก็บรวบรวมคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัด (Task) ระหว่างเรียนของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยเก็บรวบรวมคะแนนความสามารถ

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ (E2) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น รวบรวมคะแนนการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน โดยเก็บรวบรวมคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเปรียบเทียบค่าที่กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนชะอวด โดยเลือกแบบเจาะจง จำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 เก็บข้อมูลการประเมินการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้จากใบกิจกรรมเป็นกลุ่ม และทดสอบรายบุคคลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยการประเมินตามสภาพจริงตามแผนการจัดการเรียนรู้ ประเมินความพึงพอใจ รวบรวมคะแนนที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนและครูที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแล้วแปลผลคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535,101)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยได้ข้อมูลจากการสังเกต แบบสังเกตพฤติกรรม และผลการปฏิบัติงานของนักเรียน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ไดมาวิเคราะห์ในเชิงเนื้อหา เพื่อหาประสิทธิภาพว่ามีข้อบกพร่อง ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นหรือไม่ แล้วหาทางแก้ไข ปรับปรุงพัฒนาให้ดีขึ้น

ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ข้อมูลจากแบบทดสอบประเมินทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ แบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนของรูปแบบการ

เรียนรู้แบบร่วมมือแต่ละชุด ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package Social Sciences) โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1. การประเมินสภาพปัญหาและความต้องการต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การหาดัชนีประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามเกณฑ์ 75/75 ใช้สูตร E1/E2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2532:135-136)

3. การประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้องค์ประกอบของการประเมินนวัตกรรมของครูสภา

4. การเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เปรียบเทียบและหาผลต่างของคะแนนโดยใช้สถิติ t - test

5. การประเมินกิจกรรมกลุ่มของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการประเมินตามสภาพจริง

6. การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนและของครูที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยนำค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามไปเทียบกับคะแนนเฉลี่ย

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. สภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนา

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาในด้านการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและในด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นเรียกว่า PIP-TE MODEL มีองค์ประกอบหลัก คือ หลักการ เป้าหมาย เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอน โดยส่วนของการกระบวนการจัดการเรียนการสอนได้นำองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง คือ สารความรู้และทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ระบบสังคม โดยหลอมรวมกับแนวคิดหลักการที่สังเคราะห์จากหลักการการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและหลักการแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ แบ่งเป็นขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ คือ ขั้นเตรียมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (P : Preparation) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (I : Introduction) ขั้นปฏิสัมพันธ์กลุ่มย่อย (P: Process Learning) ขั้นถ่ายทอดความรู้ (T : Transfer knowledge) ขั้นประเมินผล (E : Evaluate) มีประสิทธิภาพ 75.27/75.17 นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการประเมินงานปฏิบัติของนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีแนวโน้มในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่านสูงขึ้นนักเรียนมีความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานร่วมกันมากขึ้นนักเรียนและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับมากในทุกด้าน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลของการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. จากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษพบว่า สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนและการใช้สื่อ ความต้องการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก ความต้องการด้านการใช้สื่ออยู่ในระดับ ปานกลาง เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันยังไม่ได้ใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลาย ความต้องการในการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ๆจึงมีระดับความต้องการมาก ซึ่ง ญัฐกานต์ จิวสีบพงษ์ (2553) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษกระทำเพียงแต่อธิบายกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ โดยไม่มีกิจกรรมฝึกให้นักเรียนสามารถใช้ไวยากรณ์เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียน การเรียนการสอนจึงควรจัดกระบวนการเรียนรู้ให้หลากหลาย ให้น่าสนใจเพิ่มมากขึ้น จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงขึ้นความก้าวหน้าของโลกซึ่งในปัจจุบันกระบวนการเรียนการสอนยังขาดสื่อที่ทันสมัยและมีคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนการสอนยังไม่หลากหลาย ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจของผู้เรียน ทำให้เกิดปัญหาใน

การจัดการเรียนการสอน

2. ผลจากการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นเตรียมจัดกิจกรรมเรียนรู้ 2. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน 3. ขั้นปฏิสัมพันธ์กลุ่มย่อย 4. ขั้นถ่ายทอดความรู้ และ 5. ขั้นประเมินผล โดยผ่านการประเมินความเหมาะสมในระดับมากกว่าผู้ทรงคุณวุฒิและผลการทดลองภาคสนาม (Field Tryout) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.27/75.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 สอดคล้องกับงานวิจัยของปริญญา ปันสุวรรณ(2552) ซึ่งพบว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทยของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิกซอว์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมในการนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมาประยุกต์เป็นกระบวนการเรียนการสอน

3. ประเมินผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.1 จากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ใช้ในสถานการณ์จริง ณ โรงเรียนชะวอดกับนักเรียน ที่เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน โดยใช้แบบสอบถามระดับความ

พึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของศศิธร ช่วยสงค์ (2551) ที่ว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้ตัวแบบปริศนาความคิดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีทักษะการคิดพื้นฐานสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนปกติ จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ นี้พบว่า นักเรียนมีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน มีความสุขกับการเรียนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากได้เรียนเป็นกลุ่มและมีขั้นตอนในการเรียนรู้ที่แตกต่างไปจากเดิม มีกระบวนการที่เป็นขั้นตอนที่นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อนจึงทำให้เกิดการใฝ่เรียน ใฝ่รู้ มีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มย่อยถึงสองกลุ่ม คือกลุ่มบ้านและกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งจะเห็นได้จากการให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน นักเรียนสามารถทำคะแนนได้ดีกว่าการทดสอบก่อนเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นและสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3.2 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อ รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อ รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ มาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เศวตกนิษฐ์ ศรีสนาย (2552) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการ

เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค Jigsaw สารประวัติศาสตร์ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อธิวัฒน์ ผิวขม (2554), วนิตา ชมพูพงษ์ (2555) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน ด้วยชุดการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง ภูมิศาสตร์ ประเทศไทย โดยภาพรวมเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

3.3 ครูผู้สอนประเมินคุณภาพ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ พบว่า ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก อธิบายว่า เนื้อหา การออกแบบการเรียนการสอนที่ใช้ในการเรียน การสอนเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนและสามารถ นำไปใช้ได้ การแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยย่อย ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีกว่าการให้เนื้อหาครั้งละ มากๆ จนทำให้ผู้เรียนไม่สามารถจะรับได้ เพราะ การให้เนื้อหาครั้งละมากๆ และเร็วเกินไปจะ ทำให้ผู้เรียนตามไม่ทันและการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนเป็นกระบวนการกลุ่มทำให้เกิด ปฏิสัมพันธ์กัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันของ ผู้เรียน เกิดสัมฤทธิ์ผลในกระบวนการจัดการ เรียนรู้และสอดคล้องกับ พรพนิชชุตัย เจนจิต (2545) ที่กล่าวว่าผู้สอนต้องสนับสนุนให้ผู้เรียน ต่อคนทำกิจกรรมให้ดีที่สุด ให้ผู้เรียนเริ่มทำตั้งแต่ สิ่งที่ย่างๆ ก่อนแล้วค่อยๆ ยากขึ้นเรื่อยๆ

3.4 ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพ ของรูปแบบ เห็นว่ามีความเหมาะสมระดับมาก ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาภาษาอังกฤษ ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น สามารถพัฒนา ผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจในองค์ความรู้ เนื่องจากการ เรียนรู้แบบร่วมมือ เรียนรู้ร่วมกัน มีความ สามีคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จะทำให้ผู้เรียน รู้จักการทำงานร่วมกัน ให้ประสบผลสำเร็จ

พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้เรียนจะดีขึ้น เกิดทักษะการคิดเพื่อแก้ปัญหาให้ตนเองและ กลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัย ศศิธร ช่วยสงค์ (2551), วนิตา ชมพูพงษ์(2555)

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การเรียนแบบร่วมมือ นักเรียนมีทักษะสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการเรียนรู้ร่วมกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูงขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนควรศึกษาแนวทางการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยให้เข้าใจก่อนที่จะนำไปใช้ เพื่อ วิเคราะห์ว่ามีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่ สอนหรือไม่

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ นี้เหมาะสำหรับการพัฒนานักเรียนในทุก าระดับชั้น สิ่งสำคัญคือ ต้องเลือกเนื้อหาสาระ ข้อมูลป้อนเข้าให้เหมาะกับระดับชั้น และความ สนใจของนักเรียนเป็นแนวทางในการฝึกความรับ ผิดชอบในการทำงานร่วมกันมุ่งพัฒนาผลงานให้ มีคุณภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สูงขึ้น ดังนั้นผู้สอนควรศึกษาแนวทางการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนโดยการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ ให้เข้าใจก่อน เพื่อวิเคราะห์ว่ามีความ เหมาะสมกับเนื้อหาหรือวิชาที่สอนหรือไม่ หรือ เหมาะสมกับเนื้อหา ทักษะใดบ้าง

2. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อใช้ในการ พัฒนาทักษะอื่นๆในการเรียนภาษาต่างประเทศ อาทิ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน เป็นต้น

3. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบออนไลน์ในทุกๆกลุ่มสาระการเรียนรู้

4. การสร้างสื่อหรือนำสื่อต่างๆมาประกอบประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือควรคำนึงถึงความเหมาะสมของเนื้อหา ภาษา เวลา ผู้เรียน ความชัดเจนและความน่าสนใจของสื่อด้วย เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553) **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

ณัฐกานต์ จิวสีบพงษ์.(2553).การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Part of Speed ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและการสอนแบบปกติ, กรุงเทพฯ,วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ทิตินา แคมมณี.(2545). ศาสตร์การสอน.กรุงเทพฯมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนพร ยมรัตน์.(2547) ผลการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคปริศนาความคิดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ ค.ม.นครสวรรค์ ; มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ธีรวัฒน์ ผิวขม.(2554).การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD กับ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคจิ๊กซอว์,วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา,มหาวิทยาลัยศิลปากร

บุญชม ศรีสะอาด.(2535) การวิจัยเบื้องต้น.พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ สุวีริยาสาส์น. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ปริญญา ปันสุวรรณ,บำรุง ชำนาญเรือ.(2554).การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์2 กับแบบปกติ, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, มหาวิทยาลัยศิลปากร

วนิดา ชมพูพงษ์.(2555) .ผลการใช้ชุดการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ เรื่อง ภูมิศาสตร์ประเทศไทยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล 4 (เขavnปรีชาอุทิศ), วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศศิธร ช่วยสงค์.(2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และทักษะการคิดพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค จิ๊กซอว์กับแบบปกติ. ;วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน,มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

เสวตกนิษฐ ศรีสนาย.(2552). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค Jigsaw สาระประวัติศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. การค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สุรีย์ บาวเออร์(2535) การเรียนรู้โดยการร่วมมือ. วารสารวิชาการ-อุดมศึกษา 2 (กันยายน-ธันวาคม) :